

Notat til Statsrevisorerne om
beretning om maksimale
ventetider på kræftbehandling

Maj
2008

revision
revision

revision

Vedrører:
Statsrevisorernes beretning nr. 5/2007 om maksimale ventetider på kræft-
behandling

8. maj 2008

RN A309/08

Sundheds- og forebyggelsesministerens redegørelse af 16. april 2008

I. Indledning

1. Beretningen handler om ordningen vedrørende maksimale ventetider på kræftbehandling (herefter ordningen). Sundheds- og forebyggelsesministerens svar tager udgangspunkt i de 3 forhold, der i hovedsagen er behandlet i beretningen, nemlig ministeriets overvågning af ordningen, Sundhedsstyrelsens forvaltning af sine opgaver i forhold til ordningen samt ministeriets tilskudspuljeforvaltning i relation til ordningen.

II. Ministeriets overvågning af ordningen

2. Statsrevisorerne bemærkede til beretningen, at de fandt det utilfredsstillende, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet ikke via sygehusejerne havde sikret sig kendskab til, om de patientrettigheder, der var fastsat i ordningen, var tilgodeset.

Statsrevisorerne bemærkede videre, at det påhviler ethvert fagministerium at føre et vist tilsyn med, at lovgivningen overholdes, og at forvaltningen heraf er i overensstemmelse med intentionerne bag loven. Dette gælder også, når forvaltningen udøves af amter/regioner, hvorunder sygehusene hører, ligesom det gælder, uanset hvilke styringsredskaber ministeriet er udstyret med. Statsrevisorerne vurderede på denne baggrund, at Folketinget havde en berettiget forventning om, at ministeren kunne redegøre for, i hvilket omfang patienter med livstruende sygdomme fik behandling uden unødigt ventetid.

3. Ministeren beskriver i sin redegørelse den overvågning af området, som ministeriet foretager, og som også fremgår af beretningen. I overvågningen indgår både elektroniske data i Landspatientregisteret om en række af – men ikke alle – de datoer, der indgår i ordningen og sygehusenes indrapportering af forventede ventetider til venteinfo.dk. Endvidere bygger overvågningen på ministeriets deltagelse i den såkaldte Kræftstyregruppe og på konkrete henvendelser til ministeriet, herunder Sundhedsstyrelsen.

Det er på den baggrund ministerens opfattelse, at ministeriet har opfyldt sine pligter i henhold til det ulovhjemlede sektortilsyn eller "overtilsyn", som en minister må antages at have på opgaveområder, der varetages af kommunale eller regionale råd.

4. Ministeren oplyser i sin redegørelse, at Rigsrevisionen har givet udtryk for, at der er en ubalance mellem de detaljerede patientrettigheder og ministeriets overordnede overvågning, men at Rigsrevisionen ikke direkte har kritiseret den stedfundne overvågning på kræftområdet. I modsætning hertil har Statsrevisorerne udtalt, at man finder det utilfredsstillende, at ministeriet ikke via sygehusejerne har sikret sig kendskab til, om de patientrettigheder, der er fastsat i ordningen, er tilgodeset.

Det fremgår af redegørelsen, at ministeren er enig i, at det hører med til god forvaltning at følge op på, hvordan lovgivningen og andre politiske og administrative tiltag gennemføres, og hvilke effekter de har. Ved den nærmere udformning af denne opfølgning må kravene imidlertid afvejes over for det resurseforbrug til kontrol og registrering, de kan medføre.

Ministeren er ikke enig i Statsrevisorernes vurdering, der ifølge ministeren synes at bygge på en norm om rutinemæssige kontrolsystemer og detaljeret monitorering, som ikke kan antages at gælde, og som ville medføre betydelige konsekvenser i form af resurseforbrug og yderligere bureaukrati i store dele af den offentlige sektor. Ministeriet har efter ministerens opfattelse overvåget kræftområdet ganske tæt i overensstemmelse med de krav, som sektortilsynet (overtilsynet) stiller til en minister.

5. Hvad angår den nævnte ubalance mellem de detaljerede patientrettigheder og ministeriets overordnede overvågning, anfører ministeren i sin redegørelse, at synspunktet må ses i lyset af de praktiske implikationer. Der er ifølge ministeren mangfoldige detaljerede procedureregler i det offentlige uden tilsvarende statistiksystemer, og det ville ifølge ministeren have betydelige konsekvenser, hvis den nævnte ubalance skulle afvikles. Det kan ifølge ministeren i princippet ske på 2 måder: Man kan registrere mere, eller man kan give brugerne færre lovfæstede rettigheder. Begge dele ville stride mod ønsker og forventninger, som der efter ministerens mening er bred politisk opbakning til. Disse ønsker og forventninger vedrører på den ene side ønsker om afbureaukratisering og mindre kontrol og på den anden side ønsker om klare, konkrete brugerrettigheder. Ministeren oplyser i den forbindelse, at regeringen fortsat ønsker klare brugerrettigheder for kræftpatienterne.

Ministeren anfører i sin redegørelse, at der nu er klare tilkendegivelser om Folketingets ønsker til opfølgning på kræftområdet. Der vil derfor blive indbygget en mere detaljeret monitorering af de pakkeforløb, som på kræftområdet skal sikre målsætningerne om akut handling, og som der i øjeblikket arbejdes på at udforme og implementere.

For at sikre at der ikke fremover bliver en tilsvarende diskrepans mellem Folketingets forventninger og den faktiske monitorering, vil ministeren i alle nye lovforslag på ministerens område, hvor der etableres nye procedureregler og i særdeleshed nye rettigheder for borgerne, angive i lovforslagets bemærkninger, hvilken overvågning der eventuelt bliver tale om. På denne måde får Folketinget ifølge ministeren mulighed for at tage stilling til, om den skitserede monitorering er utilstrækkelig.

6. Det er min vurdering, at ministerens praktiske løsning for at finde den rette balance mellem rettigheder og overvågning i form af beskrivelse af overvågningen på de fremtidige lov-bemærkninger er tilfredsstillende.

III. Sundhedsstyrelsens forvaltning af sine opgaver i forhold til ordningen

7. Statsrevisorerne kritiserede i deres bemærkning Sundhedsstyrelsens mangelfulde sagsbehandling af patientsager, som havde nødvendiggjort, at styrelsen havde udsendt 34 beklagelsesbreve til patienter, hvis sager ikke var blevet ordentligt behandlet.

8. Ministeren oplyser, at det fremgår af Rigsrevisionens beretning (og af Sundhedsstyrelsens redegørelse om sagen af 27. november 2006), at styrelsen fra 2001 til november 2006 modtog 77 henvendelser om enkeltpatienter i henhold til ordningen, og at 50 af disse henvendelser ikke blev sagsbehandlet individuelt af Sundhedsstyrelsen.

Ministeren oplyser, at ministeren er enig i, at den manglende individuelle sagsbehandling er utilfredsstillende. Ministeren har anført, at ministeriet straks reagerede, da oplysningerne om den manglende sagsbehandling kom frem i november 2006, og at der blev taget en række initiativer til at sikre en betryggende behandling af denne type sager.

9. Jeg finder ministerens reaktion tilfredsstillende.

IV. Ministeriets tilskudspuljeforvaltning

10. Statsrevisorerne fandt det i deres bemærkning tilfredsstillende, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet havde haft en mangelfuld forvaltning af de tilskudspuljer på finansloven, som var afsat til at øge kapaciteten vedrørende kræftbehandling.

11. Ministeren oplyser i sin redegørelse, at Rigsrevisionen har gennemgået ministeriets tilskudspuljeforvaltning og konstateret, at en del af den samlede forvaltning, nemlig opfølgningen på projekterne, var mangelfuld. Det fremgår af redegørelsen, at ministeren er enig i Rigsrevisionens kritik på dette punkt. Den planlagte opfølgning var ifølge ministeren lagt for ambitiøst an med krav om for mange eller ikke tilstrækkeligt gennemarbejdede effektmål. Ministeriet vil ved eventuelt kommende puljer af denne art være mere opmærksom på at definere effektmål, der både giver det fornødne grundlag for vurderingen og er overkommelige for tilskudsmodtagerne at indberette.

12. Jeg finder ministerens bemærkninger tilfredsstillende.

V. Afslutning

13. Jeg finder samlet ministerens redegørelse tilfredsstillende.

I beretningen er der peget på, at der er ubalance mellem de detaljerede patientrettigheder og den overordnede overvågning, som ministeriet udfører. Jeg finder, at den praktiske løsning, som ministeren har valgt i form af en beskrivelse af overvågningen i lovbemærkningerne ved udstedelse af fremtidige brugerrettigheder, er tilfredsstillende.

Jeg anser hermed beretningssagen for afsluttet.

Henrik Otbo